

KESKKONNAAMET

Kalmer Poopuu
vallavanem
Salme Vallavalitsus
vald@salmevald.ee

Teie 11.08.2016 nr 7-6/248-1

Meie 26.09.2016 nr 7-9/16/10480-3

Anseküla küla Kotka maaüksuse ehituskeeluvööndi vähendamisest

Salme Vallavalitsus
SISSE TULNUD
"26" 09.....2016...a.
Nr. 7-6/248-1

Austatud Kalmer Poopuu

Olete 22.08.2016 Keskkonnaametile edastanud 11.08.2016 allkirjastatud kirjaga nr 7-6/248-1 taotluse ehituskeeluvööndi vähendamiseks Saare maakonna Salme valla Anseküla küla Kotka katastriüksusel (katastritunnus 72101:002:0324). Ehituskeeluvööndi vähendamist taotlete Salme Vallavalitsuse 23.05.2016 korraldusega nr 2-3/71-1 vastu võetud Kotka katastriüksuse detailplaneeringu (koostaja DP Projektbüroo OÜ, töö nr 01-15-DP, edaspidi nimetatud ka *Kotka DP*) alusel.

Keskkonnaamet on tutvunud ehituskeeluvööndi vähendamise taotlusega ning taotluse aluseks oleva Kotka DP materjalidega. Seisukoha võtmisel tugineb Keskkonnaamet 01.07.2016 toimunud paikvaatlusel nähtule (paikvaatluse teostas looduskasutuse spetsialist Allar Liiv koos maaomanik Kalev Jõgiga). Täiendavat paikvaatlust taotluse esitamise järgselt ei teostatud, kuna kohapealsed asjaolud on välja selgitatud ning need ei ole vahepealse aja jooksul muutunud.

Ehituskeeluvööndi vähendamisel lähtutakse looduskaitseaduse (edaspidi LKS) § 40 lg 1 sätestatud tingimustest: arvestatakse ranna ja kalda kaitse eesmärgi ning lähtutakse taimestikust, reljeefist, kõlvikute ja kinnisasjade piiridest, olemasolevast teede- ja tehnovõrgust ning väljakujunenud asustusest. Vastavalt LKS §-le 34 on ranna või kalda kaitse eesmärk rannal või kaldal asuvate looduskoosluste säilitamine, inimtegevusest lähtuva kahjuliku mõju piiramine, ranna või kalda eripära arvestava asustuse suunamine ning seal vaba liikumise ja juurdepääsu tagamine. Keskkonnaamet annab oma seisukoha ehituskeeluvööndi vähendamisele iga eelnimetatud asjaolu kaaludes.

Faktilised asjaolud

Kotka DP on algatatud Salme Vallavalitsuse 01.12.2014 korraldusega nr 2-3/173-1. Sama korraldusega jäeti keskkonnamõju strateegiline hindamine algatamata. Keskkonnaamet on kõnealuse detailplaneeringu kooskõlastanud 11.03.2016 kirjaga nr 6-2/16/2953-2. Salme Vallavalitsuse 23.05.2016 korraldusega nr 2-3/71-1 on Kotka DP vastu võetud.

Kotka DP-ga planeeritav maa-ala asub osaliselt KOTKA kinnistu (registriosa nr 510334) koosseisu kuuluval Kotka katastriüksusel (katastritunnus 72101:002:0324; edaspidi nimetatud *Kotka maaüksus*). Kotka maaüksus piirneb idas Liivi lahega, kirdes Männiku (katastritunnus 72101:002:0508), edelas Arujoome (katastritunnus 72101:002:0487), Sääsi (katastritunnus 72101:002:0486), Ranna (katastritunnus 72101:002:0402) ja Laasi (katastritunnus 72101:002:0318) katastriüksustega. Loode- ja põhja suunal piirneb Kotka maaüksus Tiidu (katastritunnus 72101:002:0830) ja Heinamaa (katastritunnus 72101:002:0345) katastriüksustega.

Kotka maaüksuse pindala on 15,27 ha ning sihtotstarve 100% maatulundusmaa kõlvikulise koosseisuga 1,05 ha haritavat maad, 6,05 ha rohumaad, 4,17 ha metsamaad, 4 ha muud maad ja veealust maad 0,28 ha.

Kotka maaüksus on hoonestamata, Ehitisregistri alusel seal ehitisi ei asu. Maaüksusel on asunud ajalooline talukoht ning seal on tuvastatavad kunagiste hoonete vundamendid. Talukohale on olemas juurdepääs mööda olemasolevat pinnasteed, mis on kuni Kotka maaüksuse põhjapiirini kantud ka Teeregistrisse Kõstri teena (tee nr 7210127). Ajaloolise talukoha ala on hooldatud, seal asub perekondlik lõkkekoht ning pingid.

Kotka maaüksus asub merepoolses osas väikeses ulatuses Kura kurgu hoiualal (Keskkonnaregistri kood KLO2000316) ning üle-euroopalisel kaitsealade võrgustikku Natura 2000 arvatud Kura kurgu linnualal (Keskkonnaregistri kood RAH0000132). Kura kurgu hoiuala on kaitse alla võetud Vabariigi Valitsuse 27.07.2006 määruse nr 176 "Hoiualade kaitse alla võtmine Saare maakonnas" 08.06.2007 jõustunud redaktsiooniga.

Kotka maaüksus on hõlmatud Salme valla ranna-alade osaüldplaneeringuga (koostanud OÜ Hendrikson ja Ko, töö nr 306/02; edaspidi ka *osaüldplaneering*), mis on kehtestatud Salme Vallavolikogu 22.09.2003 määrusega nr 16. Osaüldplaneeringu alusel on Kotka maaüksuse ala osaliselt määratud, kui loodusväärtustega ala ja see jääb osaliselt ranna ehituskeeluvööndisse, mille laius osaüldplaneeringu ja LKS § 38 lg 1 p 1 kohaselt on 200 m. Kotka DP on osaüldplaneeringut muudev ehituskeeluvööndi ulatuse osas. Saare maakonna teemaplaneeringus „Asustust ja maakasutust suunavad keskkonnatingimused” (kehtestatud Saare maavanema 28.04.2008 korraldusega nr 474; edaspidi maakonnaplaneering) on Kotka DP maa-ala määratud, kui väärtusliku maastikuga rohevõrgustiku koridor (ranna piiranguvöönd).

Kotka DP eesmärgiks on ehituskeeluvööndi vähendamine endise hoonestusalani (ca 40 m rannajoonest), hoonestusala ja ehitustingimuste määramine, servituutide vajaduse määramine ning tehnovõrkude ja juurdepääsutee planeerimine. Kotka maaüksus jagatakse detailplaneeringulahenduse kohaselt kaheks eraldiseisvaks katastriüksuseks, millest üks on elamumaa sihtotstarbega (pindala 7185 m²) ning teine maatulundusmaa sihtotstarbega (pindala 145 549 m²). Hoonestusala, mis moodustab osa planeeritud elamumaa katastriüksusest, on kavandatud ehitusõigus kuni 4 hoone (elamu ning kolm abihoonet) rajamiseks ehitusaluste pindadega kokku 280 m². Detailplaneeringu kohaselt tuleb hoonete kavandamisel arvestada olemasolevate vundamentide asukohtadega. Lisaks on planeeritud saunakaevu ja kuivkäimla rajamine. Elektrivõrgu liitumist ei ole ette nähtud, see tagatakse päikesepaneelide ning diiseldiiseliiniga abil. Maatulundusmaa sihtotstarbega katastriüksust ei hoonestata ning sinna tegevusi kavandatud ei ole (välja arvatud juurdepääsutee rekonstrueerimine).

Kotka DP-ga tehakse ettepanek ehituskeeluvööndi vähendamiseks juurdepääsutee ja põhijoonisele kantud hoonestusala, mis jääb põhikaardile kantud veekogu piirist (tavalisest veepiirist) minimaalselt 40 m kaugusele, ulatuses. DP-ga kavandatud tehnorajatistele (saunakaev) laieneb LKS § 38 lg 5 p 8 toodud erand, mille kohaselt ehituskeeluvööndis ei laiene ehituskeeld kehtestatud detailplaneeringuga kavandatud tehnovõrgule ja – rajatisele. Olemasolev juurdepääsutee ei ole kavandatud avalikuks kasutamiseks ning sellele ei kehti LKS § 38 lg 5 p 10 toodud erand. Detailplaneeringus on käsitletud olemasoleva juurdepääsutee rekonstrueerimist, kui uue tee ehitamist, millele ei kehti ehituskeeluvööndis ehitamisel ühtegi erandit ning vajalik on ehituskeeluvööndi vähendamine.

Ehituskeeluvööndi vähendamise vajalikkust kohalik omavalitsus Kotka DP algatamise või vastuvõtmise korraldustes põhjendanud ei ole, samuti ei ole põhjendusi toodud Keskkonnaametile 22.08.2016 esitatud ehituskeeluvööndi vähendamise taotluses. Kotka DP seletuskirjas on öeldud, et ehituskeeluvööndi vähendamine on vajalik, kuna talukoha taastamine selle algses asukohas on sentimentaalse väärtusega ning maaüksusel ei esine teist sobilikku asukohta ehitamiseks väljaspool ehituskeeluvööndit. DP seletuskirja kohaselt planeeringulahenduse ellu viimine piirkonnas levinud loodusväärtusi ei kahjusta.

Rannal asuvate looduskoosluste säilitamine

Detailplaneeringu ala asub suuremas osas väljaspool kaitstavatest loodusobjektidest tulenevate piirangutega alasid. Kotka maaüksuse merepoolne osa asub umbes 10 864 m² ulatuses Kura kurgu hoiualal, mis kuulub Natura 2000 võrgustikku Kura kurgu linnualana. Planeeritav hoonestusala asub väljaspool Kura kurgu hoiuala territooriumi. Maaüksuse hoiualale jääval osal kaitstavaid elupaigatüüpe ning liikide elupaiku registreeritud ei ole. Kavandatav tegevus (talukoha taastamine väljaspool hoiuala) ei mõjuta eeldatavalt oluliselt Kura kurgu hoiuala kaitse-eesmärgidena nimetatud elupaigatüüpide ja linnuliikide soodsat seisundit. Maaüksusel esinevad ka kaitsealuste taimeliikide laialehise neiuvaiba (*Epipactis helleborine*) ja püramiid-koerakäpp (*Anacamptis pyramidalis*) kasvukohad, kuid need jäävad kavandatud tegevuste asukohtadest kaugemale ega asu võimalikus tegevuste mõjualas.

Detailplaneeringu alale jäävad nii looduslikud rohumaad, haritavad maad kui ka metsamaad. Hoonestusala on kavandatud maaüksuse mereäärsele alale ajaloolise talukoha asukohas. Sellel alal looduslik taimestik valdavalt puudub, sest tegemist on kunagise õuealaga, mida maaomanikud kasutavad regulaarselt, seal asub lõkkekoht ja pingid. Hoonestusalal asuvad ka kunagised talupuud, sh vanad õuna- ja ploompipuud ning tikripõõsad. Ala niidetakse regulaarselt.

Hoonestuse rajamine ei kahjusta piirkonnas levinud loodusväärtusi, sest tegemist on kunagise taluõuealaga, kus looduslikele kooslustele omast taimkatet ei esine. Hoonestusalal esineb küll kõrghaljastust, kuid hooned on kavandatud olemasolevate vundamentide asukohtadesse ning neid on võimalik paigutada nii, et kõrghaljastus säiliks maksimaalses ulatuses. Vajalikuks võib osutada küll üksikute puude ja ka võsa raie, kuid see on ebaolulise mõjuga rannal asuvate looduskoosluste säilitamise aspektist lähtuvalt.

Detailplaneeringuga on kavandatud tegevused vaid hoonestusala piires, välja arvatud olemasoleva pinnastee rekonstrueerimine. Pinnastee kulgeb üle heinamaa ja läbi metsa, kuhu on rajatud kohati üsna kõrge teetamm. Valdavas ulatuses jääb juurdepääsutee ehituskeeluvööndist väljapoole. Selle ajaloolise juurdepääsutee rekonstrueerimine piirkonna loodusväärtusi ei mõjuta, sest tegemist on olemasoleva teega ning vajalikuks tööks on selle katmine kruusakattega. Vajalikuks võib osutada võsaraie teeservast, kuid seda väljaspool ehituskeeluvööndit.

Planeeringu elluviimisel suureneb ranna-ala kasutamine ning seega ka mõju sealsetele kooslustele (nt tallamiskoormuse suurenemine jmt). Arvestades asjaolu, et tegemist on ajaloolise talukoha, mida kasutatakse koosviibimisteks ka tänapäeval, ei ole ehitamise mõju ranna-ala kasutusele eeldatavalt siiski oluline.

Salme valla rannaalade osaiüldplaneeringu alusel jääb detailplaneeringu ala, sh hoonestusala, osaliselt loodusväärtustega alale. Osaiüldplaneeringus ei ole loodusväärtustega alade täpseid kasutustingimusi sätestatud, kuid on öeldud, et Salme valla ranna-alade arendamise üks strateegilisi põhimõtteid on säilitada olemasolev väärtuslik keskkond, tagada looduse bioloogiline mitmekesisus, kaitsta pool-looduslikke kooslusi, märgalasid ja vääriselupaiku.

Elamumaade planeerimisel soovib osaiüldplaneering lähtuda olemasolevate külade tihendamisest ja laiendamisest esmajärjekorras ajaloolistele talukohtadele algses kohas hajaasustuse põhimõttel. Lisaks on sätestatud, et juhul kui elamumaal ehitusõigust taotleb kinnistu kattub osaliselt või täielikult säilitamisele kuuluva loodusväärtuslike maastike ja koosluste võrgustikuga või kaitsemetsaga, tuleb koostada detailplaneering ja keskkonnamõju hindamine hoonestusele parima asukoha leidmiseks, et kahjustused looduskeskkonnale oleksid minimaalsed. Salme Vallavalitsus on 01.12.2014 korraldusega nr 2-3/173-1 otsustanud mitte alata keskkonnamõjude strateegilist hindamist.

Maakonnaplaneeringu järgi aitab roheline võrgustik hoida looduslikku mitmekesisust ja keskkonna stabiilsust. Rohelises võrgustikus toimub inimtekkeliste mõjude pehmenemine, korvamine ja

ennetamine ning koosluste areng looduslikkuse suunas või poollooduslike koosluste ekstensiivne põllumajanduslik kasutamine traditsioonilisel viisil. Rohelise võrgustiku toimimise kõige olulisem meede on võrgustiku terviklikkuse ning sidususe tagamine. Selleks tuleb rohelise võrgustiku aladel Saare maakonnas järgida järgmiseid tingimusi: vältida olulise ruumilise mõjuga objektide rajamist; kompaktse hoonestusega alade asukohavalik toimub ainult üldplaneeringu alusel; planeeringutega maakasutuse kavandamisel ja ehitustingimuste määramisel tuleb säilitada looduslike alade sidusus, vajadusel kavandada rohealade hõivamist leevendavad või kompenseerivad meetmed. Mere ranna ja jõgede ning ojade kallaste kui koridoride sidususe tagamiseks tuleb võimalikult säilitada seal asuvad looduskooslused ning piirata inimtegevusest lähtuvat kahjulikku mõju. Maakonnaplaneeringus on toodud põhimõte, et ranna-aladele ehitamise lubamisel on peamiseks argumentiks seal asunud ajalooline asustus (ptk 4.2.1).

Keskkonnaameti hinnangul ei lähe kavandatud arendustegevus vastuollu osatüüpplaneeringu ega maakonnaplaneeringuga, sest kuigi hoonestatakse rohevõrgustiku ja osaliselt loodusväärtusega ala, on tegemist siiski ajaloolise talukoha taastamisega, kus loodusväärtused puuduvad.

Lähtuvalt eeltoodust leiab Keskkonnaamet, et tegevusega rannikul asuvaid looduskooslusi ei kahjustata ning see ei lähe vastuollu rannikul asuvate looduskoosluste säilitamise põhimõtetega. Lõppotsuses arvestab Keskkonnaamet seda kui neutraalset aspekti.

Inimtegevusest lähtuva kahjuliku mõju piiramine

Ehitisregistri andmetel on Kotka maaüksus hoonestamata. Planeeringualale on juurdepääs mööda pinnasteed Kuressaare-Sääre riigimaanteelt. Kotka maaüksusel puuduvad tehnovõrgud ja -rajatised, välja arvatud olemasolev salvkaev, mille baasil on lahendatud veevarustus. Planeeringulahenduse järgselt rajatakse maaüksusele kuivkäimla ning saunakaev koos vajalike trassidega hallvee immutamiseks. Elektrivõrguga liitumist ei kavandata, see lahendatakse lokaalselt (päikesepaneelid, diisilgeneraator). Samuti on hoonete küte kavandatud lokaalsena (ahiküte). Tehnovõrkude ja -rajatiste püstitamine alale on lubatud LKS § 38 lg 5 punkti 8 alusel.

Keskkonnaameti hinnangul inimtegevusest lähtuv kahjulik mõju ei suurene määral, mis läheks vastuollu ranna kaitse-eesmärkidega. Inimeste viibimine ranna-alal küll suureneb, kuid seal ei ole registreeritud kaitstavate taimeliikide kasvukohti või loomaliikide elupaiku. Tegemist on ajaloolise talukohaga, mida kasutatakse perekondlikeks koosviibimisteks ka praegusel ajal. Kahjulikku mõju ei ole eeldada ka rajatavast reoveekäitlussüsteemist, sest rajatakse eraldi kuivkäimla, mistõttu reovett eeldatavalt ei teki. Heitvesi immutatakse maasse saunakaevu abil. Tegemist on keskmiselt kaitstud põhjavee alaga ning selline lahendus on veeseadusega kooskõlas.

Inimtegevusest lähtuv kahjulik mõju planeeringulahenduse elluviimisel ranna kaitse-eesmärkidele ei suurene ning Keskkonnaamet arvestab seda lõppotsuses neutraalse aspektina. Tegemist on juba inimõjuga alaga ning piirkonna looduskooslusi ei kahjustata.

Ranna eripära arvestava asustuse suunamine

Ranna ja kalda kaitse eesmärk on ranna või kalda eripära arvestava asustuse suunamine. LKS § 40 lg 1 kohaselt tuleb ehituskeeluvööndi vähendamisel lähtuda reljefist ja väljakujunenud asustusest.

Kotka maaüksus asub ajaloolise Anseküla küla servas, kus ümberringi on asunud mitmeid talukohti. Käesoleval ajal Kotka maaüksuse lähialal talukohti enam ei ole. Lähim olemasolev talukoht asub ligikaudu 1 km kaugusel loode suunal (Tamsli talu katastritunnusega 72101:002:0316). Kotka talukohast põhjas, ligikaudu 1,5 km kaugusel, asub Anseküla küla tuumik. Tegemist on ajaloolise talukoha taastamisega. Keskkonnaameti seisukohast, talukoha taastamisega järgitakse piirkonnas ajalooliselt väljakujunenud asustustrit. Tegevus ei ole seetõttu vastuolus ranna kaitse-eesmärkidega ranna eripära arvestava asustuse suunamise aspektist lähtuvalt.

Samuti ei välista hoonestuse rajamist antud alale selle asumine maakonnaplaneeringus sätestatud väärtusliku maastikuga alal, mis omavad kultuurilis-ajaloolist ja identiteediväärtust ning esteetilist ja puhkeväärtust. Nendel aladel tuleb maakonnaplaneeringu kohaselt hoida traditsioonilist maastikustruktuuri (üldine maakonna asustumusmuster, külade struktuur, teedevõrgustik ja maastiku väikeelemendid), võimaluse korral tuleb taastada traditsioonilisi elemente ja maakasutust, uusi ehitisi ja maakasutust tuleb sobitada vanade ehitustega nii, et need moodustaksid ehitusliku ja visuaalse terviku. Olemasolevatel hoonestatud aladel ehitamisel (sh rekonstrueerimisel ja renoveerimisel) tuleb järgida väljakujunenud traditsioonilisi ehitusmahtusid ja hoonestuse struktuuri, merega piirnevatel maastikel peab kavandatava uushoonestuse asukoht olema võimalikult vähe eksponeeritud ega tohi häirida vaateid merelt või merele. Hoonete ja rajatiste kõrgus üldjuhul ei tohi kõrghaljastuse olemasolul seda ületada.

Kotka DP seletuskirja ptk 4.2 kohaselt võib kavandatavad hoonete katuse materjaliks olla puit, roog, sindel, plekk või katusekivi ning hoone välisseinad viimistletakse puidu ja/või loodusliku kiviga. Planeeritavate hoonete aknaraamid ning ukSED tehakse puidust ning värvilahendused nii hoonetel kui ka rajatistel peavad olema naturaalsed ja vähe silmatorkavad. Arvestada tuleb lähipiirkonna olemasoleva hoonestusega ning selle eripäradelega. Hoonete kavandamisel on lähtutud seal kunagi asunud hoonestuse paigutusega, hooned on lubatud rajada kuni 8 m kõrgusena, mis jääb madalamaks ümbritsevast metsaalast.

Hoonestusala kõrgus merepinnast on keskmiselt 1,7 kuni 2,41 m ning see paikneb väljaspool võimalikku üleujutusala. Rannikul ei ole madalamaid alasid, mida kõrgveega perioodiliselt üle ujutatakse. Tegemist on suhteliselt järsult tõusva liivase ning kohati ka kiviklibuse rannaga. Reljeefi muutmist planeeringulahenduse elluviimine ei eelda. Alal ei esine liigniiskeid kohti, mida pinnasega täitma peaks. Detailplaneeringuga on lubatud alal pinnase juurdevedu hoonete ning sissesõidutee rajamisega seonduvalt.

Kotka maaüksus asub osaliselt Läänemere ranna 200 meetri ehituskeeluvööndis. Ligikaudu 40% ulatuses asub maaüksus küll väljaspool ehituskeeluvööndit, kuid detailplaneeringu seletuskirja kohaselt on maaüksusel ainuke sobilik ala hoonete rajamiseks detailplaneeringuga kavandatud hoonestusala. Seletuskirja kohaselt ei ole väljapoole ehituskeeluvööndit ehitamine põhjendatud, kuna seal asuvad põuatundlikud looduslikud rohumaad ja ka heinamaad, samuti liigniiske mets, mida soovitakse säilitada ja kuhu ehitamine eeldaks drenaaži süsteemi rajamist. Lisaks on talukoha taastamine selle esialgses asukohas sentimentaalse väärtusega.

Eeltoodust lähtuvalt võib öelda, et kavandatava hoonestuse rajamine Kotka maaüksusele arvestab ranna ning asustuse eripärade ega ole vastuolus ranna kaitse-eesmärkidega.

Vaba liikumise ja juurdepääsu tagamine

Ranna või kalda kaitse eesmärk on rannal või kaldal vaba liikumise ja rannale juurdepääsu tagamine. Kotka maaüksus asub Läänemere ääres ning vastavalt keskkonnaseadustiku üldosa seaduse § 38 lg-le 2 on kallasraja laiuseks 10 m veepiirist.

Kotka DP-ga avalikku juurdepääsu rannale kavandatud ei ole. Tegemist on eravalduuses oleva kinnistuga. Kõnealust kohta ei kasutata randa minemiseks. Umbes 600 m põhjapool asub lautrikoht, mida kohalikud kasutatavad ranna-alale pääsemiseks. Detailplaneeringuga on kavandatud küll hoonestusala juurde viiva juurdepääsutee rekonstrueerimine, kuid kuna tegu on erateega, mida avalikku kasutusse ei planeerita, ei paranda planeeringu elluviimine seetõttu juurdepääsu ranna-alale. Juurdepääsuks saab kasutada lautrikohta minevat teed.

Piirkonna rand on jalutamiseks sobilik, kuid kohati esineb pilliroostunud kohti, mis liikumist võivad takistada. Kallasrajal liikumine ei ole nii praegusel ajal kui ka planeeringu ellu rakendamisel eeldatavalt takistatud. Teatud määral võib hakata kallasrajal liikujaid häirima see, et talukoht

taastatakse suhteliselt ranniku lähedal, ca 40 m veepiirist, ning kallasrajal liikujatele võib tunduda, et tegemist on alaga, kus läbipääs puudub. Samas lubab detailplaneering hoonestusalale piirdeid rajada, mis eeldatavalt annab kallasrajal liikujale märku, et läbipääs on olemas. Võimalik on paigaldada ka vastavaid silte. Maaomanik selgitas paikvaatlusel, et kallasrada hoitakse maaüksuse piires vabana ning sellel liikumist ei takistata.

Tulenevalt eeltoodust leiab Keskkonnaamet, et planeeringuga ei halvendata juurdepääsu ranna-alale ega looda selleks ka täiendavaid võimalusi. Kallasrajal liikumist detailplaneering eeldavalt ei mõjuta. Keskkonnaamet arvestab eeltoodut lõppotsuses kui neutraalset aspekti.

Lõplik otsus ehituskeeluvööndi vähendamise kohta Kotka detailplaneeringu alusel

Lähtudes LKS §-s 40 sätestatust ning eeltoodud kaalutlustest annab Keskkonnaamet nõusoleku Kotka katastriüksusel (katastritunnus 72101:002:0324) ehituskeeluvööndi vähendamiseks 40 meetrini tavalisest veepiirist Kotka DP joonisele 3 „Põhijoonis tehnovõrkudega“ (kuupäevaga 21.09.2015) kantud hoonestusala ning rekonstrueeritava juurdepääsutee ulatuses.

Nõusolek kehtib Teie poolt 22.08.2016 esitatud planeeringulahendusele (koostaja DP Projektbüroo OÜ, töö nr 01-15-DP). Planeeringulahenduse muutmise korral, kehtib ehituskeeluvöönd vastavalt LKS sätestatule. Planeeringulahenduse muutmisel ja uue detailplaneeringu puhul on vaja taotleda uuesti ehituskeeluvööndi vähendamist LKS § 40 alusel.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Andres Onemar
peadirektor

Allar Liiv 452 7766
allar.liiv@keskkonnaamet.ee